

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. juli 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0955
Dok.: LCH40901

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 902 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. juni 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 902 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for, hvorvidt det er en skærpende omstændighed i strafudmålingen, når et barn frihedsberøves i forbindelse med et røveri, som det skete under et hjemmerøveri Skibby den 28. maj 2009, og er ministeren enig med Dansk Folkeparti i, at frihedsberøvelse af et barn i forbindelse med f.eks. et røveri bør udløse en tillægsstraf på minimum ét års ubetinget fængsel?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Efter bestemmelsen i straffelovens § 288 straffes røveri med fængsel indtil 6 år. Straffen kan dog stige til fængsel i 10 år, hvis røveriet er af særlig farlig beskaffenhed navnlig på grund af dets særlig farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Den, der berøver en anden friheden, straffes efter bestemmelsen i straffelovens § 261 med bøde eller fængsel indtil 4 år. Hvis frihedsberøvelsen sker for vindings skyld eller har været langvarig eller bestået i, at nogen uberettiget holdes i forvaring som sindssyg eller mentalt retarderet eller bringes i fremmed krigstjeneste eller i fangenskab eller anden afhængighed i fremmed land, er straffen fængsel indtil 12 år, jf. § 261, stk. 2. Er forhold som nævnt i stk. 2 begået ved grov uagtksomhed, straffes den pågældende med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Hvis frihedsberøvelsen er sket som led i et røveri begået mod offeret, beror det på en konkret vurdering, hvorvidt der rejses særskilt tiltale for frihedsberøvelsen efter straffelovens § 261 eller alene tiltale for røveri efter straffelovens § 288. Der kan navnlig være anledning til – udover tiltalen for røveri – at rejse en særskilt tiltale for frihedsberøvelsen, når denne har haft en vis varighed.

Det følger i den forbindelse af straffelovens § 88, stk. 1, at hvis nogen ved en eller flere handlinger har begået flere lovovertrædelser, fastsættes der en fælles straf for disse inden for den foreskrevne strafferamme eller, hvis flere strafferammer kommer i betragtning, den strengeste af disse. Under særlige skærpende omstændigheder kan straffen overstige den højeste for nogen af lovovertrædelserne foreskrevne straf med indtil det halve. I de beskrevne tilfælde vil frihedsberø-

velsen i almindelighed indebære en væsentlig skærpelse af den straf, der ellers ville være udmålt for det pågældende røveri.

Som eksempel fra retspraksis, hvor der både blev rejst tiltale for røveri og frihedsberøvelse, kan henvises til Østre Landsrets dom gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2003, side 154, hvor retten idømte tiltalte fængsel i 2 år og 6 måneder for røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1. Tiltalte var i forening med en medgerningsmand trængt ind i forurettedes hjem og havde under trussel med pistol frataget denne 100 kr. samt nøgler til forurettedes bil. Forurettede og dennes 12-årige datter blev lænket med håndjern til et armatur i badeværelset. Gerningsmændene tog herefter forurettedes 17-årige datter med og kørte bort fra huset i forurettedes bil. De holdt den 17-årige datter indespærret i bilen, mens de kørte rundt i København, indtil de 1 time senere blev bragt til standsning af politiet.

Jeg kan endvidere nævne Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1981, side 275, hvor Højesteret idømte tiltalte fængsel i 4 år for bl.a. røveri af særlig farlig karakter efter straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 1, af en taxachauffør. Tiltalte havde under trussel med gaspistol frataget taxachaufføren værdier for ca. 2.600 kr. og under fortsat trussel med gaspistolen tvunget taxachaufføren til at overlade kørslen af taxaen til tiltalte, hvorefter de kørte rundt i København i ca. 1½ time, indtil det lykkedes taxachaufføren at undløbe.

Såfremt der efter det ovenfor anførte ikke er grundlag for at rejse særskilt tiltale for overtrædelse af straffelovens § 261, må det under alle omstændigheder antages, at frihedsberøvelsen også i disse tilfælde i almindelighed vil indgå som en væsentlig skærpene omstændighed ved straffens udmåling for røveriet.

Efter min opfattelse rummer det gældende regelsæt således gode muligheder for ved strafudmålingen at tage de nødvendige hensyn til en eventuel frihedsberøvelse begået som led i det pågældende røveri.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Rigsadvokaten. Som det fremgår, vil en frihedsberøvelse, herunder af et barn, i almindelighed indebære en væsentlig skærpelse af den straf, der ellers ville være udmålt for det pågældende røveri, og efter Justitsministeriets opfattelse kan de gældende muligheder for at skærpe straffen i sådanne sager ikke anses for utilstrækkelige.